

være nødvendigt at indrømme Betjentene en rimelig Arbejdstid, for at de ikke skulle gaa sløve og dorske omkring den sidste Del af den Tid om Dagen, de ere paa Anstalten. Der er imidlertid ikke noget at gøre ved disse Forhold her ved tredie Behandling, men jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at han overvejer disse Spørgsmaal saaledes, at der ved Finanslovsforslagets Forelæggelse næste Aar eventuelt kan foreligge et Forslag fra Ministeren til Forbedring af disse Tilstande.

Det tredie Spørgsmaal, der er spurgt om, vedrører de Pensioner, der ere ydede afgaaede Betjente. Det oplyses i Ministeriets Svarskrivelse, at i de sidste 10 Aar er kun een Betjent afgaaet med højeste Pension, og dette hænger sammen med den urimelige Maade, hvorpaa man benytter Reservebetjentene derovre. Man lader Folk gaa som Reservebetjente i henved en halv Snes Aar, før de ansættes fast, og Følgen er, at de maa være henved 80 Aar, før de opnaa fuld Pension. Medens, som sagt, kun een, er afgaaet med fuld Pension, er der, saa vidt jeg ved, omtrent en Snes Stykker, som ikke have opnaaet fuld Pension, og mange af dem have kun opnaaet en meget ringe Pension. Derfor forekommer der mig ogsaa at være nogen Grund til at overveje, om man ikke kunde gaa over til en anden Fremgangsmaade, saa at Reservebetjentene bleve fast ansatte, før de havde gaaet en halv Snes Aar paa Prøve i Tugthuset.

Endelig er der et Spørgsmaal vedrørende Reservebetjentenes Løn. Jeg har tidligere anket over, at Reservebetjentenes Løn er saa ringe og deres Stilling saa usikker, og over, at man anvendte saa mange Reservebetjente. Det fremgaar nu af Ministeriets Skrivelse, at der er en Reservebetjent, der har tjent 510 Kr. i et helt Aar, en har tjent 399 Kr., en 300 Kr., en 198 Kr., en 90 Kr. og en 140 Kr. Disse Reservebetjente skulle altid være til Raadighed for Fængselet. Blicher der sendt Bud efter dem om Morgenens eller om Middagen, skulle de møde til den Tid, Tjenesten genoptages, og naar man forlanger dette af disse Mennesker, som meget ofte gaa som Reservebetjente henved en halv Snes Aar, er det urimeligt at lade dem gaa et helt Aar og kun tjene 90 Kr., naar derved Udsigten til Fortjeneste ved andet Arbejde bliver usikker. Det maa man se at komme bort fra. Naar det hedder i Ministeriets Skrivelse, at man maa anse det for stridende mod Statskassens Interesser at indskrænke Antallet af

Reservebetjente i Horsens Straffeanstalt osv., vil jeg sige, at enhver Udgift maa jo siges at være i Strid med Statskassens Interesser, men det er ikke i Strid med Straffeanstaltens Interesser at faa en fornuftigere Ordning af dette Spørgsmaal om Anvendelsen af Reservebetjentene.

Sluttelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger om det fjerde Spørgsmaal, som er rettet angaaende Afskedigelsen af Sygehuskarl Nicolaj Rasmussen. Jeg omtalte denne Sag her ved Finanslovens anden Behandling, og jeg spurgte da den højtærede Minister, hvorfor Nicolaj Rasmussen var bleven afskediget, og Ministeren skød Svaret fra sig, og lige saa her i Skrivelseren skydes Svaret ogsaa bort, idet man henviser til, at Inspektøren derovre maa anses for den, som har at antage og afskedige Betjentene, og at Ministerens Underskrift for Afgørelsen altsaa er af ren formel Natur. Og det kan gerne være, at det er rigtigt nok, og for saa vidt det er saaledes, er der ikke noget at gøre ved selve denne Afskedigelse. Men jeg mener dog, at for saa vidt som det kan bevises, at der fra Inspektøren foreligger en Indstilling, som er motiveret paa en Maade, der skjuler noget for Ministeren, maa Ministeren ogsaa være berettiget til at sige, at denne Afskedigelse bør ændres saaledes, at Manden bliver antagen igen paa en eller anden Maade. Jeg har allerede i saa Henseende stillet mig meget liberalt overfor den højtærede Minister og sagt, at hvis Nicolaj Rasmussen kunde blive ansat ved en anden Straffeanstalt, om ikke ved Horsens, vilde jeg i og for sig være tilfreds dermed. Jeg vil sige til den højtærede Minister, før denne Sag gaar fra Rigsdagen, at denne Mand, Nicolaj Rasmussen, har dog været ansat som Reservebetjent ved Horsens Straffeanstalt i 7 Aar. Jeg har her i min Varetægt en hel Række anbefalinger for denne Mand fra mange forskellige Personer, blandt andre en større Godsejer, der bor i Nærheden af Horsens, og ogsaa anbefalinger fra Folk, der staa indenfor Fængselsvæsenet. Man har brugt ham i 7 Aar og taget alle hans unge Aar her i Fængslet og kun ladet ham tjene den almindelige Løn, som de andre Reservebetjente faa, fra 90 Kr. aarlig og opad. Men man kan ikke beholde en Mand i 7 Aar og saa pludselig sige, at nu egner han sig ikke til at være i Fængselets Tjeneste mere, saa meget mere som Inspektør Goos endnu i Fjor indstillede til Direktionen for Straffeanstalterne, at Manden skulde ansættes som Sygehusbetjent. Jeg